

РЕШЕНИЕ

№ 7536

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 15.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **1591** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. А. Н. от [населено място], подадена чрез адв. А. Ч., срещу Решение № 1040-21-33 от 19.01.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-4401-7/07.01.2020 г., издадено от Р. Г., гл. експерт по осиг. ПОБГВ при ТП на НОИ - С. град, с което на основание чл. 114, ал. 3 от КСО и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица за периода от 19.04.2017 г. до 24.11.2017 г. в размер на 4 518,09 лева - главница.

С жалбата се навеждат оплаквания за необоснованост и незаконосъобразност на обжалвания акт, поради неправилно приложение на закона и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че осъществяването на търговската дейност от дружеството не е елемент от фактическия състав на чл. 54а от КСО. Поддържа и становище, че разпореждането, с което е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица е издадено при извършено недопустимо заличаване на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Ангажира писмени доказателства.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. А., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Излага аргументи за

законосъобразност на оспорения акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 44 -ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С Разпореждане № 214-00-4401-7 от 07.01.2020 г. на ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ С. - град, на основание чл. 114, ал. 2 и 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено Д. А. Н. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за безработица, изплатено му за периода от 19.04.2017 г. до 24.11.2017 г. в размер на 4518.09 лв. - главница. Разпореждането е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за Д. Н. от работодателя „Готон“ ЕООД по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от 22.03.2017 г. до 18.04.2017 г., включително и установяване, че Д. Н. не е бил осигурено лице по смисъла на §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО.

От административната преписка се установява, че на 25.04.2017 г. жалбоподателят Д. А. Н. е сезирал ТП на НОИ С. град със заявление за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО (л. 71), като е приложил към него и заповед № 025/19.04.2017 г., издадена от „ГОТОН“ ЕООД, за прекратяване на трудовото му правоотношение, считано от 19.04.2017 г. на основание чл. 71, т. 1 от КТ, връчена на същата дата /л. 72/.

С оглед представените към заявлението документи и при съобразяване с наличните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, с Разпореждане № 214-00-4401-1 от 02.05.2017 г. (л. 73), на основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал.1, чл. 54б, ал.1 и чл. 54в, ал.1 от КСО, на жалбоподателя е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от 19.04.2017 г. до 18.04.2018 г. в размер на 29,53 лв. дневно.

При осъществяван последващ контрол на осигурителя "Готон" ЕООД, ЕИК -131508909 по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/, приключила с Констативен протокол (КП) № КВ-5-21-00674382 от 18.09.2019 г. (л. 74 и сл.), се установява, че "Готон" ЕООД е регистрирано с Решение № 1 от 11.10.2005 г. по ф.д. 11258/2005 на Софийски градски съд с управител и едноличен собственик на капитала Л. Х. Л.. От 17.11.2016 г. като едноличен собственик и управител на дружеството в ТР е вписан И. К. Д. - лице, за което съобразно посочения КП е установено, че е собственик/управител на общо 8 дружества, като за него са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за длъжностите „кофражист“, „нискоквалифициран работник в строителството“, „охранител“, „общ работник“, „строител“ и „бойджия сгради“.

В КП е констатирано, че в периода 2016 - 2018 г., съгласно Наредба № 5/29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомление по чл. 62 ал. 5 от КТ, от страна на дружеството са подадени уведомления за сключване/прекратяване на 91 трудови договори с 90 лица, в съответната ТД на НАП, като към момента на проверката не е прекратен само 1 трудов договор. Установено е, че в ТР няма публикувани финансови отчети на дружеството от 2015 г., няма данни за внесени от дружеството дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като към момента на проверката, задълженията за наети по трудови правоотношения лица възлизат на 183 478 лв. В хода на проверката, от управителя на дружеството е поискано да посочи писмено местата, на които осъществява търговската си дейност.

В констативния протокол въз основа на резултатите от проверката от ИА „Главна инспекция по труда“ е констатирано, че назначените в дружеството лица са с „нереално високи заплати“, на посочените адреси на обекти на дружеството не е установена извършвана дейност, налице е голяма продължителност на разрешен от работодателя престой по чл. 120, ал. 1 от КТ, за който е посочено, че макар и разрешен от закона, е „икономически неизгоден“. Установено е, че считано от 01.05.2018 г. дружеството е обявило престой за неограничено време не по вина на служителите. Съобразно представени платежни документи за периода м.05.2018 г.-м.07.2018 г. на служителите се изплаща срещу подписи брутно трудово възнаграждение.

В заключение, в Констативния протокол е прието, че „Готон“ ЕООД не е извършвало търговска дейност за времето от 01.01.2017 г. до момента на изготвяне на протокола и не е имало необходимост от наемане на лица по трудови правоотношения. Поради това, спрямо наетите по трудови правоотношение лица в дружеството, не е изпълнен състава на чл. 10 и § 1, т. 3 от ДР на КСО.

Предвид изложеното, административният орган е приел, че жалбоподателят не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО по правоотношението с “Готон“ ЕООД, за периода от 22.03.2017 г. до 18.04.2017 г. вкл., като данните по чл. 5, ал. 4 от КСО в Регистъра на осигурените лица /Р./, послужили при преценката по правото на ПОБ, са заличени.

При тези фактически установявания, на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, разпореждане № 214-00-4401-1 от 02.05.2017 г. за отпускане на ПОБ е отменено с разпореждане № 214-00-4401-5 от 07.01.2020 г. /л. 43/ и е направена нова преценка на правото на ПОБ на лицето, като с разпореждане № 214-00-4401-6 от 07.01.2020 г. /л. 51/ е разпореден отказ за отпускане на ПОБ.

Разпореденията са оспорени по административен ред и с Решение № 1040-21-136 от 02.02.2021 г. /л. 36-41/ директорът на ТП на НОИ-С. град е отхвърлил разгледаните в едно общо производство жалби досежно правото на ПОБ на жалбоподателя (отмяна и отказ), като е потвърдил разпореждане № 214-00-4401-5 от 07.01.2020 г. и разпореждане № 214-00-4401-6 от 07.01.2020 г., като правилни и законосъобразни.

От ответникът е представено Решение № 5857 от 15.10.2021 г. на Административен съд - София-град (АССГ), Трето отделение, 46 състав, постановено по адм. дело № 2263/2021, влязло в сила на 11.11.2021 г. /л. 31-35/, с което е отхвърлена жалбата на Д. Н., подадена срещу Решение № 1040-21-136/02.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ-С. град, с което са потвърдени разпореждане № 214-00-4401-5 от 07.01.2021 г. и разпореждане № 214-00-4401-6 от 07.01.2020 г.

От административният орган е издадено и Разпореждане № 214-00-4401-7 от 07.01.2020 г., с което е разпоредено Д. А. Н. да възстанови добросъвестно получено ПОБ за периода от 19.04.2017 г. до 24.11.2017 г. в размер на 4518,09 лв. главница. Мотивирано е, че В. не е осигурено лица по чл. 10 ал.1 от КСО и не отговаря на изискванията на чл. 54а от КСО, поради което при новоустановените данни при проверката, приключила с КП № КВ-5-21-00674382/18.09.2019г. е налице неоснователно изплатено ПОБ за горепосочения период.

С Определение № 1040-21-135 от 02.02.2021 г./л. 76, 77/ на директора на ТП на НОИ С. – град, на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, производството по жалба срещу разпореденето за възстановяване на добросъвестно получено ПОБ е спряно.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 117, ал. 3 от КСО, във връзка с чл. 55,

ал. 1 от АПК и предвид горесцитираното решение на АССГ е постановено оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 1040-21-33/19.01.2022 г., с което директорът на ТП на НОИ С.-град след като е възобновил производството, е отхвърлил жалбата на Д. Н. срещу Разпореждане № 214-00-4401-7/07.01.2020 г., издадено от Р. Г., гл. експерт по осиг. ПОБГВ при ТП на НОИ - С. град, като неоснователна.

В съдебното производство са приети доказателствата, представени с административната преписка, ведно с решение № 1040-21-136/02.02.2021 г. на директора на ТП на НОИ-С. град и Решение № 5857/15.10.2021 г. на Административен съд София град, Трето отделение, по адм. дело № 2263/2021 г., влязло в сила на 11.11.2021 г., както и допълнително представени доказателства с писмо от 17.03.2022 г. (л. 70).

Във връзка с искане на пълномощника на жалбоподателя е представено и писмо на зам. директора на ТД на НАП С. (л. 99) с информация, че за периода от м.03.2017 г. до м. 04.2017 г. няма данни за деклариращи задължителни осигурителни вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване от Д. Н..

Приета като доказателство е и справка за осигурителния стаж на жалбоподателя по чл. 9 от КСО (л. 93 - 94).

В хода на съдебното производство от събраните доказателства и нови такива не са установени факти, различни от възприетите от административния орган и отразени в оспореното решение.

При горните фактически констатации, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице по чл. 147, ал. 1 от АПК, за което оспореният административен акт създава задължения, при спазване на срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащо на съдебен контрол на основание чл. 118, ал.1 от КСО решение на директора на ТП на НОИ С. - град, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е решението на ръководителят на ТП на НОИ С. - град.

Оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган, в установената писмена форма и със съдържанието по чл. 59, ал. 2 от АПК. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, правилно е приложен и материалният закон.

Противно на доводите в жалбата, съдът намира, че решението отговаря на изискването за мотивираност, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. В оспореното решение са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Датирано и подписано е, като съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. От обстоятелствената част става ясно, че контролиращият административен орган споделя извода на издателя на административния акт за наличие на предпоставките по 114, ал. 2, т. 2 от КСО. Подробно мотивирано е и разпореждането издадено въз основа извършения последващ контрол по разходите по ДОО с установяване, че жалбоподателят не е имал качеството на осигурено лице, което е потвърдено с оспореното решение.

Решението е и материално законосъобразно.

Спорът в настоящото производство се свързва с това дали жалбоподателят е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10 от КСО и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО и отговаря ли на изискванията на чл. 54а от КСО, доколкото дружеството работодател не е осъществявало дейност.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице“ - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, доколкото не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице. В този смисъл е и установената съдебна практика на ВАС, Шесто отделение - Решение № 211/08.01.2016 г. по адм. д. № 3681/2015 г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. по адм. д. № 7235/2012 г.; Решение № 13914/20.11.2014 г. по адм. д. № 9260/2014 г.; Решение № 7164/16.06.2015 г. по адм. д. № 9940/2014 г. и др.

При наличието на доказателства за липса на упражнявана от страна на жалбоподателя трудова дейност по регистрирания трудов договор, предвид липсата на осъществявана търговска дейност от страна на дружеството, съобразно констатациите в КП № KB-5-21-00674382/18.09.2019 г., необорени в хода на съдебното производство и заличаването на данните за осигурителен стаж и доход за процесния период на жалбоподателя, обосновано е прието, че не са налице данни същият да е упражнявал трудова дейност по регистрирания трудов договор, за да е възникнало осигуряване по това правоотношение, поради което осигурителни вноски не са били дължими. В този смисъл е и информацията от ТД на НАП С., че за процесния период от м. 03. до м. 04.2017 г. от Д. Н. няма декларираните задължителни осигурителни вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване.

Безспорно е налице формално сключване на трудов договор с "ГОТОН" ЕООД от страна на жалбоподателя, за сравнително кратък срок и прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 от КТ, с което Д. Н. е придобил право на ПОБ в по-висок размер, определен по реда на чл. 54 б, ал. 1 от КСО и за срок, определен съобразно продължителността на трудовия му стаж, съгласно чл. 54в, ал. 1 от КСО (разпореждане № 214-00-4401-1/02.05.2017 г. за отпускане на ПОБ - л.73).

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО, добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на изрично предвидените случаи, при които възстановяването на сумите е без лихва до

изтичането на срока за доброволно изпълнение, като в т. 2 е предвидена и хипотезата, при която след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Въз основа на установените нови данни е извършена нова преценка на правото на обезщетение за безработица на жалбоподателя, като законосъобразно е приложена действащата нормативна уредба и в частност материалноправната разпоредба на чл.114, ал. 2, т. 2 от КСО.

При безспорната фактическа установеност на липса на търговска дейност на „Готон“ ЕООД, за периода от м. януари 2017 г. до м. ноември 2018 г., както и при заличени данни по чл. 5 ал. 4 от КСО по отношение на стажа на жалбоподателя в същото дружество, обосновано в Разпореждането за възстановяване е прието, че са налице нови доказателства, събрани в резултат от извършените проверки, установяващи, че на жалбоподателя неоснователно е изплатен ПОБ за периода от 19.04.2017 г. до 24.11.2017 г.

Жалбоподателят не успя да обори изводите на контролните органи, че не е осъществявал трудова дейност при въпросния осигурител, съответно, че за него не е възникнало задължение за осигуряване, а от там и че не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 КСО и § 1, ал. 1, т. 3 ДР на КСО. Изложеното налага извода за осъществяване на предпоставката на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за издаване на разпореждане за възстановяване на получената сума за обезщетение за безработица.

Поради това съдът намира, че законосъобразно ръководителят по осигуряването за безработица с Разпореждане № 214-00-4401-7/07.01.2020 г. е приел, че изплатените суми за ПОБ следва да бъдат възстановени от Д. Н..

С оглед изложеното съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. А. Н. от [населено място], срещу Решение № 1040-21-33/19.01.2022 г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № 214-00-4401-7/07.01.2020 г. на ръководителя по осигуряването за безработица при ТП на НОИ - С. град.

ОСЪЖДА Д. А. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

